

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det var lidt for nemt et svar, jeg dér fik fra hr. Helge Adam Møller. Det er for let at sige, at der var så få måneder, fra Per Sørensen-udvalget blev nedsat, og til regeringen gik af, derfor nåede man det ikke, men i juni måned kom Per Sørensen-rapporten, og så må vi forvente, at der sker noget.

Det, jeg spurgte om, var faktisk: Hvad er De Konservatives begrundelse for, at man under de konservative ministre, såvel hr. Engell som hr. Ninn-Hansen, ikke gjorde noget ved det, til trods for at man ikke bare gennem 1990'erne, men også tilbage i 1980'erne har haft et flertal, som gentagne gange har rejst ønske om, har været enige om, at nu skulle der ske noget med hensyn til sagsbehandlingstiden?

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Nu skal vi naturligvis ikke være for hårde ved hinanden og slet ikke ved De Konservative, og jeg synes, det er flot, at Det Konservative Folkeparti ændrer politik hen ad vejen f.eks. med hensyn til modersmålsundervisning. Det skal de kun have ros for.

Men noget helt andet er, hr. Helge Adam Møller – og dette gælder for den sags skyld også undervisningsministeren – at man for nylig kunne se i Undervisningsministeriets Nyhedsbrev, at en rapport om tosprogede elever i gymnasier og hf opfordrer til, at tosprogedes særlige kulturelle erfaringer skal udnyttes mere optimalt i undervisningen. Man taler faktisk om nu, at indvandrersprog skal være valgfag på gymnasierne. Disse planer om at indføre en sådan undervisning vil jeg faktisk betegne som en slags modersmålsundervisning på de videregående uddannelser. Det er jo således, at man vil indføre bl.a. urdu, tyrkisk og arabisk som fremmedsprog i gymnasiet på linje med fransk, tysk, russisk og engelsk, og det mener jeg er fuldstændig ude af trit med virkeligheden.

Fremmedsprog er naturligvis en nødvendig del – det kan vi godt blive enige om – af en moderne og tidssvarende uddannelse, men et krav til uddannelse må da være, at den har en relevant brugbarhed for de færdiguddannede, og fremmedsprogene urdu, tyrkisk og arabisk

tales ikke i oplagte fremtidige vækstområder. Jeg trækker kun dette frem for at spørge, om Det Konservative Folkeparti er enig med Fremskridtspartiet i, at naturligvis skal vi ikke begynde at lave en slags modersmålsundervisning på de videregående uddannelser. Jeg mener, det er den anden vej, vi skal gå. Men jeg vil bare spørge også ministeren, om de tanker, der ligger her, er noget, ministeren billiger. Jeg synes, det er ganske uacceptabelt.

Anden næstformand (Grove):

Hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning, og så går jeg videre i talerrækken.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Først til hr. Jan Køpke Christensen: Ja, vi skal fjerne modersmålsundervisningen fra folkeskolen, det er vores klare holdning.

Så til fru Lissa Mathiasen, der, synes jeg, kommer for let om ved de stramninger. Jeg vil da gerne stille fru Lissa Mathiasen et spørgsmål. Dengang vi havde regeringsmagten, som det bliver sagt, hvor vi altså stadig væk var en mindretalsregering, var der – for et år siden, for to år siden, eller for tre år siden – et flertal i Folketinget, eksempelvis sammen med Socialdemokratiet, for at sige, at Folketingets Ombudsmand ikke bør behandle sager, som er afgjort i Flygtningenævnet? Jeg spørger bare. Var der dengang et tilsagn eller en holdning i Socialdemokratiet, som tilsagde, at man gerne ville være med til, at asylansøgere skulle have én og kun én ankemulighed, og at alle øvrige klager, udsættelser og ankemuligheder skulle bortfalde? Var der dengang i Socialdemokratiet enighed om, stemning for og en holdning gående ud på, at Flygtningenævnet i langt flere sager end i dag skulle have mulighed for at behandle sagen ved hjælp af tre medlemmer og ikke syv? Var der dengang forståelse for og vilje til i Socialdemokratiet at sige, at langt flere af sagerne i Flygtningenævnet skulle behandles efter den skriftlige og langt hurtigere procedure end efter den mundtlige? Jeg tror ikke, det var tilfældet, og det var vel nogle af grundene til, at asylsagsbehandlingen ikke blev strammet. Andre er vel også, at problemet er vokset og dermed forståelsen hos alle partier, også hos Det Konservative Folkeparti, for, at der er endnu mere behov for en opstramning, end der var for måske tre eller fire år siden.